

Isten a tervében velünk van

L: Mt 1,18-23

T: 1Krón 28,20-21

A mai igeszakaszunk a Krónikák könyvéből hangzik, mert egy sorozatnak része a mai alkalom is. Az igehirdetés sorozat e szakaszában arra fókuszálunk, hogy hogyan munkálkodott Isten a gyülekezet életében. A gyülekezet életének második szakaszára nézünk ma vissza. 1994 – 1999 között a gyülekezetet meghatározta a növekedés számban, elkötelezettségben, szolgálatokban. Új látás, új struktúrák alakultak ki. Ennek a gazdag szakasznak vezérigéje a Krónikák első könyvének 28. részéből a 20. és 21. Versek voltak. Ez a mai igeszakaszunk, hallgassátok Isten igéjét nyitott szívvel.

Így szól Isten igéje a Krónikák első könyve 28. részének 20. és 21. verseiből:
20. Ezek után Dávid azt mondta fiának, Salomonnak: Légy erős és bátor, és fogj hozzá! Ne félj, és ne rettegj, mert az ÚR Isten, az én Istenem veled van, nem hagy cserben és nem hagy el, amíg be nem fejezed mindazt a munkát, amely az ÚR házában végzett szolgálathoz szükséges.
21. Nézd, itt vannak a papok és a lévíták csapatai az Isten házában végzendő mindenféle szolgálatra. Veled vannak, készen bármilyen munkára, értenek mindenféle szolgálathoz. A vezetők meg az egész nép is mindenben a rendelkezésedre áll!

Salomonnak Dávid átadja a stafétát. Megbízást ad Salomonnak, amihez ígérek is kapcsolódnak. Az egész nép előtt adja át neki azokat a terveket, ami szerint templomot kell építenie Salomonnak.

„Akkor átadta Dávid a fiának, Salomonnak a csarnoknak és épületeinek, a kincstárnak, a felső szobáknak, a belső szobáknak és az engesztelés helyének a tervrajzát, mindazét, amit a Lélek adott neki.”

Tehát ezek Isten tervei, *Isten* akarata van benne.

Hogyan válhatott ez az igeszakasz vezérfonallá a gyülekezet életének egy szakaszában? A gyülekezet ezen szakaszának a növekedés az alapmotívuma. Ebben az igeszakaszban is egyfajta növekedésből kaphatunk egy pillanatképet. Érdemes ránézni Dávid növekedésére és arra a növekedésre, amit ő hozott Izráelben. A történet alázattal indul. Dávidot fiatalként ismerjük meg, aki őrzi apjának az állatait, itt viszont már tapasztalt királyként találkozunk vele. Olyan fontos uralkodó lett belőle, akire mindig visszautalnak, akiről elnevezik dinasztiáját, házát. Megvannak a bukásai, de minden olyan pillanat után, amikor szembesül a hibáival, vétkeivel, ott van a bűnbánat. Például amikor Nátán szembesíti, akkor böjtölni kezd, megbánja a bűneit. Dávid történetén végigvonul az istenfélelem és alázat. Megnyilvánul ez a templomépítésben is. Dávidnak vágya az, hogy templomot építsen az Úrnak. Az igeszakaszunk tágabb kontextusában, a 28. rész elején azt olvashatjuk, hogy: „*Én*

magam szerettem volna házat építeni az ÚR szövetségládájának, Istenünk lába zsámolyának az elhelyezésére. Elő is készítettem az építést." De Isten így szólt hozzám: „Nem építhetsz házat az én nevem tiszteletére, mert háborúskodó ember voltál, és sok vért ontottál."

Dávid elfogadja, hogy nem az ő érdeme lesz a templom megépítése, hanem fiának a nevéhez fogják kötni. Ezt azért tudja megtenni, mert nem saját dicsőségét keresi, hanem Isten dicsőségét akarja szolgálni. Nem ragaszkodik a hatalomhoz, hajlandó azt elengedi, átadni. Amikor Isten nem ad neki zöld utat a templomépítésre, akkor nem duzzog, nem veti el a projektet, nem megy Isten akaratával szembe, hanem mindazt, amit addig előkészített, Salamon rendelkezésére bocsátja. Bátorítja a fiát, előkészít neki mindent, hogy a fiatal és még tapasztalatlan király bele tudjon fogni az óriási feladatba. Mindehhez alázat kell.

Alázat kell a tervet elfogadni is? A növekedésben tehát fontos motívum az alázat. Az az alázat, ami kész elfogadni Isten akaratát és Isten tervét keresi. Ez megmutatkozott a gyülekezet életében is. A gyülekezet első tagjai és vezetői keresték Isten vezetését és figyeltek arra, hogy mit akar Isten. Beleálltak abba a tervbe, amit Isten ad, és meglátták, hogy Isten mindent megad ahhoz, hogy az Ő munkája történjen. Ebben elkezdtek az emberek elindulni a szolgálatba, és ez hozta a növekedés időszakát. Ahelyett, hogy a hiányra fókuszáltak volna (hogy mi minden nincs: nincs templom pl., a lehetőségek szűkösek), azt látták, hogy Isten mit ad. Arra figyelve, hogy Isten mit készített elő, mit bocsátott rendelkezésére a gyülekezetnek 30 évvel ezelőtt, kiviláglott, hogy Isten mindent megad, amire szükség van; Isten mindent megad - azaz azt adja, ami kell.

Sokszor azért van hiány, mert nem azt nézzük, hogy az adott erőforrásokból mit lehet kihozni, mi lehet a terv, amihez a lehetőségeket kapjuk, nem azt keressük, hogy mit akarhat *Isten*, hanem azt, hogy mi mit akarunk. Nyilván akkor más terv van a fejünkben, ráfókuszálunk arra, ami hiányzik, nem hagy nyugodni, stb.

Remélem, van közöttetek, aki szereti a legót (főleg az ifisekre nézek, meg az örök ifisekre)! Lehet ömlesztett legót vásárolni, meg vannak legószettek, amiknek a dobozán ott a kép, hogy a dobozban rejlő darabokból mit lehet megépíteni. Híres épületek mását, egy fekete-fehér macskát, virágcsokrot, autót, ikonikus filmek szereplőit és helyszíneit, például egy R2D2-t. Egy ilyen szett pont azt tartalmazza, amiből tökéletesen meg lehet építeni a terv szerint a makettet. De a gyönyörű, színes legódarabok olyan vonzóak, főleg a nonkonformistáknak, hogy valami mást építsenek belőle. Egy ismerősöm is így csinált. Kiszórta a darabokat, és mindenről megfeledkezve elkezdett autót építeni az épületnek szánt szettből. Nem volt kerék, nem volt szélvédő. Félrerakta suta, félkész építményét. Majd néhány nap múlva újra kézbe vette, szétbontotta, amit szabadon alkotott, és a tervet lépésről lépésre követve megépítette azt, amire a szett ki lett találva. Minden szükséges darabot felhasznált, és sehol sem volt hiány.

Mennyire hiábavalóak az eszközök, az egész drága legószett, ha az ember nem azt építi belőle, amire az ki van találva. Ahol Isten akaratába belehelyezkedünk, ott Isten gondviselésébe helyezkedünk bele. Ez a vezetettségnek egy nagy áldása.

Dávid biztosítja Salamont, hogy Isten nem hagyja a feladatban egyedül, nem hagyja őt cserben. Ez Isten hűségét és gondoskodását mutatja. Isten Salamonnal van - végig, míg el nem végzi az építkezést. Csak addig? Nem! Utána dicsősége betölti a templomot, szemmel láthatóan, jelenléte megkérdőjelezhetetlenül bizonyossá válik a templomban. Az ígélet arra az időre szól, amikor Isten jelenléte nem egyértelmű.

Na és velünk? Ez lehet számunkra is aktuális, de ehhez ássunk a mélyére. Ez az üzenet, ami Isten jelenlétre vonatkozik, végigvonul a Szentíráson. Érdekes megnézni azt, hogy hasonló ígéretekkel hol találkozunk az Ószövetségben. Isten jelenlétét ígéri, amikor megbízatást ad. Képzeljétek magatok elé az Ószövetségből ismert legnagyobb alakokat, vezetőket. Hányan gondoltatok Mózesre? Józsuéra? Zerubbábelre gondolt valaki? (Pedig valakinek újra kellett építeni Salamon templomát a fogság után.) Nézzünk meg két példát!

Mózesrel volt az Úr, és megígérte Józsuénak is, hogy hasonlóképpen lesz vele is. Józsuénak is szól a bátorítás, majdnem pont úgy, mint Salomonnak: *„Megparancsoltam neked, hogy légy erős és bátor. Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened, az Úr mindenütt, amerre csak jársz.”* - Józsa 1,9

Szól Zerubbábelhez, aki a babiloni fogságból visszatérve a templom újjáépítése feladatát kapta. *„Azért most légy bátor, Zerubbábel! – így szól az Úr. Légy bátor te is, Jósua főpap, Jócádák fia, és legyen bátor az ország egész népe – így szól az Úr –, és dolgozzatok, mert én veletek vagyok! – így szól a Seregek Ura.”* - Haggeus 2,4

Isten bátorít az Ő szolgáin keresztül, és biztosítja, hogy jelen van mindazokkal, akiket beállít a feladatba, akiket megbízott.

Hogy van ez ma? A felolvasott lekción (Mt 1, 18-23) azt láthatjuk, hogy egy ézsaiási prófécia (amit könyvének a 7. részében olvashatunk) beteljesedik: megszületik a gyermek, akinek Immanuel a neve, azaz „velünk az Isten”. Ő Jézus. Ahogyan végigolvastuk ezeket az ószövetségi megbízásokat, láttuk, hogy mindegyik nagyon jelentős. Az Újszövetségben is van egy ilyen nagyon jelentős megbízási formula, a missziói parancs. Ott is ígélet társul a küldetéshez. Máté tanúsága szerint Jézus feltámadása után, mennybemenetele előtt adja ezt a megbízást: „tegyetek tanítvánnyá minden népet”, és azt ígéri, hogy „veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.”

Nem véletlenül beszélek minderről adventben. Szoktunk kettős adventről beszélni. Az első advent, azaz Jézus első eljövetele az, amikor emberként megszületett 2024 éve, hogy megváltson minket. A Biblia tanúskodik arról, hogy Jézus azt ígérte első tanítványainak, hogy felmegy a mennybe, de vissza fog jönni, addig pedig Szentlelkét küldi, és Lelke által velünk van minden napon a világ végezetéig. Az Apostoli Hitvallásban is megvalljuk, hogy Jézus visszajön - ezt szoktuk Jézus második eljövetelének nevezni. Ez a második advent, a nagy advent, amiben egyházként mindenkor élünk (nemcsak ebben a négy hétben, amiben az első advent öröme és emléke összefonódik jelenlegi várakozásunkkal) Ebben az ígéletben élünk, végezzük a missziót.

Szól nekünk is, hogy Immanuel - Velünk az Isten! Azért is bizonyosak lehetünk abban, hogy ez szól nekünk, mert Isten nem változik. Ugyanaz a szeretet szól abból az ígéletből, hogy Salamonnal vele lesz, mint ami beteljesedik az Immanuel prófeciákban

Krisztusban, és mint abban, amit Ő maga ígér a tanítványoknak Pünkösöd előtt. Láthattuk, hogy ezek beteljesedő ígéretek. Beteljesedett az ősatyáknál, Mózesnél, Józsuénál, Salamonnál, Zerubbábelnél, Ezsdrásnál stb. Amit Ézsaiás megírt, az beteljesedett Krisztusban. Amit Krisztus ígér, az beteljesedett Pünkösdben, amikor a Szentlelket adta, hogy velünk legyen. Mi ebben élünk. Ez az ígélet ma is érvényes. Ugyanaz a féltő és gondoskodó szeretet jött el Krisztusban, és van velünk Szentlelke által. Az, hogy „*Légy erős és bátor*”, az ma a Szentlélek által szól. Légy erős és bátor, mert Istennek terve van veled! Része vagy az Ő tervének, mert terve van az egyházával, terve van a világgal. Istennek útja és feladata van számodra. Lehet, nem kell templomot építened. Aki járt Görögországban, lehet, hogy emlékszik a sok kis oszlopon elhelyezett templomra, útszéli apró kápolnára - még ilyen apró templomot sem kell építened. De Isten hív téged is az Ő missziójába. Hív először, hogy megtapasztald szeretetét és kegyelmét. Hív, hogy gyógyulj a jelenlétében. Hív téged is, hogy az Ő dicsőségére kezdj élni. Hív téged is, hogy életed és szavaid bizonyítást tegyenek az Ő szeretetéről és szabadításáról. Hív, hogy áldássá legyél a környezetedben. És mindent megad ahhoz, amire hív. Hív egyénként, hogy a közösség része legyünk.

A közösségnek pedig megbízást ad. Ahogy Salamon sem egyedül, hanem a néppel együtt épít. Van nekünk is megbízásunk egyházként, közösségként. Ami Salamonnak a templomépítés, az nekünk a misszió. Amit az Ószövetségben a templom fogalma képvisel, annak ma nem egy konkrét templomépület feleltethető meg. A jeruzsálemi templom Isten jelenlétének helye az ószövetségi időkben. Az Újszövetségben Isten eljött Jézus Krisztusban, jelenléte úgy vált érezhetővé, tapinthatóvá, mint még soha. Jézus pedig Szentlelkét küldi, azt ígéri, velünk van mindvégig, amíg tart a misszió, azaz a világ végezetéig, hogy akkor újat teremtsen. Így Isten jelenléte már nem helyszínhez kötött, hanem jelen van az Ő nagy népében, az egyházában, akiket Krisztusban hívott el. Az egyház válik templommá, Szentlelke által bennünk lakozik. (Ezt mutatja, hogy a gyülekezet növekedésének időszakában elsősorban lelki épülés történt, és azt követte a fizikai templomépítés.) Amit ma építünk, az nem a fizikai templom, hanem az egyház. A növekedést építjük. Ennek a misszióknak részesei lehetnek mindnyájan. Keressétek, hogy Isten mit szán nektek ebben, hogy hova állít az egyházában, hogy hova helyezett a Krisztustestben.

És mint említettem, nagyon fontos ennek a közösségi voltáról is beszélnünk, hiszen hangsúlyosan megjelenik az igeszakaszban is. A közösségnek kell épülnie. Ahhoz, hogy a közösség épüljön, a közösséget alkotó embereknek egyénként is kell épülniük. A gyülekezetünkben ennek ma is megvan a helye, a kurzusokban, a konfirmációs előkészítőknél, de az egyéni csendességeinkben, igeolvasásainkban, imádságainkban, amikor formálódunk általa és keressük Isten akaratát. A közösség növekedése is az egyének növekedésére épül. Isten megmutatja, hogy hol a feladatod, mit kell építened, mit szán neked. Lehet, másra számítasz, lehet, hogy mint Dávid egy adott ponton át kell adnod a stafétát, és az nehéz. De ez is Isten tervének a része, és ha már nem csinálod, akkor is veled van, akkor is veled marad Isten, ha belefáradtál, gyengének érzed magad hozzá, Isten akkor sem hagy magadra. Miután megépült a templom a néppel maradt, betöltötte dicsőségével a templom. Veled is ott van mindvégig a feladatban, kihívásban, az üresjáratnak tűnő időkben, a munkában

és pihenésben; és veled van örökké, mert megmagyarázhatatlan és megérthetetlen mértékben szeret és fontosnak tart. A leghatalmasabb lény szeretne velünk lenni.

Nem lehet a közösségi növekedést várni, ha egyenként nem mozdul bennünk valami, mert akkor pusztán szolgáltatásra várnánk. A nép nem Salamontól várja a kész templomot. Ahogy az a múlt heti igehirdetésben is elhangzott, a 90-es évek reményteli időszak volt, bizalom, tetterekészség jellemezte, hajlandóság a közösségért tenni, adni, mozdítani valamit. Ez hatotta át a gyülekezet életének növekedési szakaszát is. Vajon, ha ma építené Salamon a templomot, mit mondana a nép? Anakronisztikusan keveredő válaszlehetőségek: például azt, hogy oldja meg Salamon magának rabszolgákkal! Biztos van valami pályázat rá; Mi közöm hozzá, ha majd kész, esetleg elmegyek megnézni, és jól megkritizálom azt a részét, ahol tökéletlen a kivitelezés, hézagos a fuga. Esetleg beleállnánk, azt mondva, hogy oké, akkor fogjuk meg, és vigyétek! Vagy már Krisztus áldozatát ismerve, szeretetétől átfórmálva teljes szívvel belevágnánk? (vagy ezen válaszok közül egyszerre több is hajt még tökéletlen állapotunkban, a teljes dicsőségre és szentségre várva.)

Salamonnal viszont ott van a nép. Dávid említi, hogy a templom építésére a papok, lévíták és a mesterségben jártas munkások már készen állnak. A nép, beleértve a vezetőket és a közembert, kész segíteni Salamonnak az uralkodásában és a templom munkálataiban. Ez hangsúlyozza, hogy a templom építése nem egyéni feladat lesz, hanem közösségi erőfeszítés, amelyet az egész nép támogatni fog. A nép küldetése is az, ami Salamon küldetése. Isten nem individualista tervekkel dolgozik; Isten terve nem korlátozódik az egyénre, hanem az egyénre vonatkozó terv is beleilleszkedik a közösségbe. Mi is ott kell legyünk abban, hogy épüljön egy közösség. Felelősséget vállalva a saját növekedésünkért

Mit üzen nekünk tehát Salamon megbízása gyülekezetként és Isten gyermekeiként?

Azt, hogy Istennek van terve, amit megismerhetünk, és amibe a Lélek által bátorságot nyerve beleállhatunk. Isten gondoskodik mindenről, amire szükség lehet, hogy véghez vigyünk azt, amivel megbíz. Isten velünk van mindenkor, legyünk épp bármilyen fázisában az életünknek, a tőle kapott feladatainknak, legyünk bármilyen állapotban. Belekapaszkodhatunk Isten hűségébe, amit megmutatott abban, akit *Immánuelnek* hívnak, azaz Jézusban.

Velünk az Isten!

Tokodi-Lengyel Anna